

han misforstod sit Erhverv, idet Maalet maatte være at sælge saa lidt som muligt og at tjene saa meget som muligt paa det lille Salg. Jeg tror, det er saadanne Forhold, der er Hovedaarsagen til, at der er en saa stor Spændvidde mellem de to Priser, men nægtes kan det ikke, at det gaar ud over Husmødrene i København, og det kan ogsaa gaa ud over Fiskerne, der i mange Tilfælde staar i en saadan Situation, at de mener, de hellere maa lade Fisken gaa i Vandet end fange den til de Priser, de kan opnaa, idet Prisen bliver for lille, naar de fisker ud over et vist Kvantum. Det, man har tilsigtet ved denne Fragtnedsættelse, er at gøre Forsøg paa om muligt at skaffe Fiskerne paa Fangstpladserne nogle Øre mere pr. Kilo, og det kunde jo være, at Husmødrene da ogsaa kunde faa Fisken til en lidt billigere Pris; men, som sagt, helt sikker paa et saadant Resultat skal man ikke være.

M. C. Jensen: Jeg er ganske enig med den højtærede Landbrugsminister i hans Betragtninger denne Sag vedrørende. Der er mange forskellige Forhold, der spiller ind; men der er sikkert ingen Tvivl om, at hvis man faar denne Fragtnedsættelse, vil det komme til at betyde noget baade for Fiskerne og for Køberne. Fiskene afsendes paa to Maader, dels i Kommission, dels i fast Regning. Alt, hvad der afsendes i Kommission, betaler Afsenderen Fragten for, medens Modtageren betaler Fragten for, hvad der sendes i fast Regning. Nu er det givet, at hvis man afsender et Parti Fisk, som Modtageren betaler Fragten for, og Fragten før har kostet 100 Kr., medens den fremtidig kommer til at koste 70 Kr., da er det Modtageren, altsaa de Mænd, der skal forhandle Fisken, der faar Lempelserne, og naar Fisken sendes i Kommission, er det Andelsforeningen eller Fiskehandleren, som sender den, der vil faa Lettelsen lige straks. Jeg mener da, at enhver Lettelse paa en hvilken som helst Vare til syvende og sidst vil komme de Mænd til gode, der producerer Varen. Naar det er en Forhøjelse af Fragten, der finder Sted, maa Forhøjelsen lægges over paa Varens Produktion, og jeg giver den højtærede Landbrugsminister Ret i, at kunde man bidrage til at hæve den Misforstaaelse og denne forfærdelige Urigtighed og Urimelighed, at Fiskerne paa visse Tider af Aaret er nødt til at lade Fangsten blive i Havet, fordi det ikke kan betale sig at tage den i Land, da maa det være en Op-gave at prøve at gøre det. Jeg kan f. Eks. oplyse, at sidste Foraar blev Bundgarnene

løftet adskillige Gange, og Silden fik Lov til at svømme, fordi det ikke kunde betale sig at tage den i Land, medens Silden paa samme Tid kostede 25—35 Øre Pundet i Byerne. Ligeledes kan jeg oplyse, at det ikke er saa længe siden, at en Fisk som Torsk, som enhver jo dog gerne vil spise, kunde købes hos Fiskerne, ved Knippelsbro for 10—12 Øre Pundet, medens den i Butikkerne kostede 30—40 Øre pr. Pund. Dette er jo, som den højtærede Landbrugsminister har Ret i, Urimeligheder, hvis Aarsag maa søges paa mange forskellige Steder. En af Grundene er, at vi er forvante herhjemme og kun vil spise de bedste Fisk, medens Sekundavarer sendes til Udlandet. Den gode Vare skal saa imidlertid ogsaa betaales saadan, at den mindre Pris for Sekundavaren, som sendes til Udlandet, derved kan udjævnes. Det er mange forskellige Forhold, der gør sig gældende, og jeg skal, som jeg sagde før, ikke komme langt ind derpaa, fordi dette ikke absolut vedrører det Spørgsmaal, der drøftes her. Jeg skal kun sige, selv om det maaske kommer noget sent, men sent er jo bedre end aldrig, at ogsaa fra min Side skal der lyde en Tak for den Velvillie, der her er vist Erhvervet gennem Udsigten til en Fragtnedsættelse. Om den bliver til Virkelighed, ved man jo ikke helt bestemt endnu, men jeg haaber det, og jeg haaber, at den Velvillie, der er vist, skal give sig Udslag i, at det Erhverv, der særlig er tænkt paa, Fiskerierhvervet, derved skulde faa en lille Hjælp til at komme ud over Vanskelighederne.

Maa jeg til Slutning sige, at for mig staar det saaledes, at Fiskerierhvervet kan se lidt mere forhaabningsfuldt paa Fremtiden end før, idet jeg synes, at selv om vi ikke er kommet helt ud over Vanskelighederne, er der dog noget lysere Haab for os. Vi har været i Stand til i det sidste Aars Tid at oparbejde et udmærket Marked i England for den danske Overskudsfangst af Fisk; og det betyder ikke, at det engelske Marked bliver overfyldt. Naar vi forstaaer vor Besøgstid og kun sender friske, gode og kurante Varer derover, har det stor Betydning for Fiskerierhvervet selv og for vort Samfund i det hele. Jeg har ladet mig fortælle, at det nu er saaledes derovre, at naar det købende Publikum køber Fisk, spørger det, om man nu ogsaa kan være sikker paa, at det er dansk Fisk. Jeg synes, det varsler om ret gode Fremtidsmuligheder for Eksporten, at medens man før Krigen kun eksporterede 8 pCt. af dansk Fisk til England, eksporterer man nu saa godt som hele Overskudsfangsten. Det tyder paa, at